Dne 9. marca zasidrala se je (nemška) križarka „Dresden“ v zalivu pri otoku Masatiera otočja Juan-Fernandez, 500 metrov od suhe zemlje. Poveljnik križarke je prosil guvernerja ondotnega pristanišča, da bi smel osem dni tamkaj ostati ter si stroje popraviti. A to mu je bilo odklonjeno in še posebič zapovedano, da mora ladja v štirindvajsetih urah luko zapustiti, sicer da bo ista internirana. Po preteku te dobe naznanil je guverner poveljniku, da je križarka internirana ter je o tem obvestil tudi predsednika republike.

Medtem pa pride 14. marca več angleških vojnih ladij v luko ter takoj začne na zasidrano „Dresden“ streljati. Guverner, ki je mislil angleškega komandanta na „Glasgow“ obiskati, moral se je vrniti. „Dresden“ izobesila je mirovno zastavo ter poslala enega častnika na angleško ladjo „Glasgow,“ naj bi komandanta opozoril, da se snidejo na nevtralnem morju. Toda angleške ladje se za to naznanilo niso brigale ter terjale, da se naj „Dresden“ uda, drugače da bo potopljena. Nato pa je poveljnik križarke „Dresden“ zaukazal municijske shrambe razstreliti ter ladjo potopiti.

Chilenska vlada poudarja, da je bila ‚Dresden‘ popolnama in docela internirana kolikor so to okolščine pripuščale, ko so jo angleške ladje nenadoma napadle.

Francoski zračni napad na nemški glavni stan.

Kakor poročajo nemški listi, vsebuje uradno francosko vojno poročilo sledeč stavek: „Kot povračilo za obstreljevanje Nancy-a skoz en nemški Zeppelin vrgel je nek naš letalni stroj petero bomb na nemški veliki stan, ki so vse padle na poslopja, v katerih je v Mezieres in Charleville cesarski (nemški) generalštab nastanjen.

Nemški listi temu poročilu pristavljajo, da onih petero bomb ni povzročilo posebne škode.

Pomorski boji med Nemci in zavezniki.

Iz Amsterdama se poroča po seznamku zavarovalne tvrdke Bloom in Vanderaa, da so Nemci v času od 15 marca do 15. aprila t. l. — toraj v enem samem mesecu — s svojimi podmorskimi čolni potopili 52 sovražnih ladij.

List „Rotterdamsche Courant“ piše, da se od 1. do 14. aprila nanovo pogreša 17 angleških parnikov, ki niso pripluli o določenem času v pristanišča.

Vsled poročil časnika „Times“ imajo Nemci sedaj več bojnih ladij kakor so jih imeli ob začetku vojske; in sicer pet novih „dreadnoughtov“: „König“, „Kurfürst“, „Markgraf“, „Kronprinz“ in „Lützow“. Popravili in spet v službo postavili pa so še tudi dreadnoughte „Derfflinger“, „Seydlitz“ in „von der Tann.“

Vse okolščine kažejo na to, da Angleži na svojih pomorskih močeh oslabevajo, Nemci pa vedno ojačujejo. Znabiti čas ni daleč, ko bode prejenjala angleška premoč na morju za vedno.

O potopu angleškega podmorskega čolna „E 15.“

Carigrad, 18. aprila. (Kor. ur.) Glavni stan poroča naslednje podrobnosti o potopu angleškega podmorskega čolna „E 15“: Podmorski čoln je otvezen na neko križarko 18. marca zapustil Plymouth. Eno noč je ostal v Gibraltarju, prišel potem na Malto in nato v luko Mudlow na otoku Lemnos, kjer je ostal 6 dni. Čoln je nato en dan ležal pred Tenedom, odkoder je opolnoči odplul. Ob 2. uri 20 minut zjutraj je udrl v dardanelski vhod in se ob pol treh spustil pod vodo, da se skrije pred našimi reflektorji. Močni tok ga je potegnil za sabo in ob 6. uri in pol zjutraj je zadel na morsko dno. Njegov stolp se je dvigal iznad vode. Naše baterije so otvorile ogenj. Prva granata je zadela oddelek za električne stroje. Moštvo je bilo prisiljeno, da zapusti ladjo. Naše baterije so pa ogenj nadaljevale. Tri možje posadke so bili ubiti, 7 ranjenih. Angleški podkonzul dardanelskega okraja, ki je bil ujet, je izjavil, da je rezervni častnik. Sovražni aeroplani, ki so izvedeli za osodo podmorskega čolna, so leteli čez morsko ožino, da bi videli ladjo, ter so proti periskopu in stolpu podmorskega čolna metali bombe, da bi preprečili, da bi ladja ne prišla v naše roke. Turške čete v okolici so takoj hitele na lice mesta, da rešijo posadko podmorskega čolna. Ranjene angleške mornarje so spravili na suho in prenesli v bolnišnico.

Turška vojska.

Obramba Dardanel.

Angleški list „Star“ poroča iz Londona: Vsak dan dojdejo velika nova turška krdela na polotok Galipoli, posebno v Kelidbahr. Vse težke topove iz carigrajskih utrdb spravili so Turki v Dardanele. Tudi veliko nemških letal je došlo tje, ki obstreljujejo transportno brodovje zaveznikov. O škodi, ki jo povzročajo ni ničesar znanega. Kakor poročajo listi, bombardirajo zavezniške ladje dan na dan turške postojanke.

Iz turškega glavnega stana se poroča: Vsled našega napada v okolici Bassorah vršili so se pri Schabia in Alberdschine boji. Naša krdela vdrla so v sovražne forte, ko pa so dobili Angleži ojačenja, umaknila so se zopet iz obstreljevalne daljave ondotnih utrdb.

Na otokah Lemnos in Tenedos so se Angleži čisto „po domače“ uredili. Upeljali so tamkaj že tudi cenzuro za pisma in brzojave. Pričakuje se, da bodeta zaveznika na Mytilenu tudi nekaj vojaštva izkrcala.

O Italiji

je te dni v berolinskem vojaškem listu pisal stotnik dr. Graevenitz, dober poznavalec italjanske armade. Razni avstrijski listi ponatiskujejo iz njegovega članka to-le:

Italijanska armada se je v zadnjih časih znatno ojačila. Prva linija vojske, ki danes stoji pod zastavami, šteje 12 armadnih zborov in tri divizije konjenice v skupnem številu 660.000 mož. Drugi vpoklic obsega 12 divizij v skupnem številu do 250.000 mož. Potem pa je na razpolago še domobranstvo, ki šteje 450 tisoč mož. V zadnjem času je bilo vpoklicanih pod orožje okrog 7.000 rezervnih častnikov. V enakem tempu, kakor pri pehoti, je Italija nadaljevala tudi ojačenje poljskega topništva. Danes ima italijanski armadni zbor 26 baterij, dočim jih je imel pred vojno samo 16. Istočasno je bilo pomnoženo tudi težko in gorsko topništvo. Svoja izvajanja zaključuje nemški stotnik z besedami: „Italija se je v minulih osmih mesecih povzdignila do ozira vredne višine vojne pripravljenosti. S tem dokazuje, da hoče varovati svobodo svojega odločevanja in tudi izrekati svoj odločujoči glas ali v današnjem velikem boju narodov ali pa morda pozneje v svetu narodov, ko bo ta vojna končana.“

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Spet smo imeli v našem trgu nepričakovano žalost. Dne 9. t. m. umrl je po kratki bolezni v bolnišnici v Mariboru učenec mariborskega učiteljišča, Max Rysienšky, sin umrlega gosp. dr. Rysienskya. Kot blisk prišla je ta vest do nas, a tudi uničila mnogo najlepših upov. Še le komaj v 16. letu svoje starosti, vzel ga je Bog k sebi. Bila je njegova zadnja želja, ktero je med težko boleznijo večkrat izrazil, da hoče biti pri „svojih“ v ljubi domovini. Pripeljali so ga dne 12. t. m. popoldne, ter ga tukaj k večnemu počitku položili in s tem mu je obupana mati njegovo željo izpolnila. Akoravno mlad bil je povsodi priljubljen gospodič. Volja božja je bila, da je moral zapustiti vse, kar mu je bilo ljubo in drago. Zapustil je obupano mamo, a tudi vsi ki smo ga poznali, obžaljujemo njegovo prerano smrt. Bil je dober sin, priden dijak, pa tudi zaveden in ponosen naš somišljenik. Izpolnil bi gotovo vse, kar smo v njem pričakovali, bil bi vedno tudi eden naših najboljših, bil bi izvrsten mož v našem naprednem trgu. Njegovi materi in sorodnikom, ki so izgubili prvi ž njim vse, izrekamo tem potom našo najiskrejnejšo sožalje. Ostal bode med nami v trajnem spominu.

Bolni na pljučih
Sanatorij Aflenz
Hofacker 1830 m Štajersko. Prospekti.

Vojaške zadeve.

Pravice vojakov in njih svojcev.

(Konec.)

Če se vdova vnovič omoži, penzija seveda preneha; žena pa dobi kot odpravnino znesek penzije še za dvanajst mesecev.

Penzije sirot.

Za penzijo sirot velja enako, da se otrokom prvih šest mesecev po smrti očeta izplačuje podpora dalje, če so jo dobivali med vojno službo očeta ali če so se razmere otrok tako predrugačile (če jih namreč ne more vzdrževati več mati), da se sme tudi po smrti očeta prositi za podporo. Če pa ne dobijo otroci nobene podpore, dobijo penzijo za sirote (donesek za vzgojo) od prvega dne tistega meseca, ki sledi smrti očeta.

Dočim se dovoljuje podpora tudi nezakonskim otrokom, dobe vzgojni donesek samo zakonski ali legitimirani otroci. Za nezakonske otroke je torej samo za prvih šest mesecev po smrti očeta preskrbljeno.

Vzgojni donesek znaša samo štiri krone mesečno za vsakega otroka, dokler ima mati pravico do penzije. Če je mati umrla ali če ne dobiva iz kakšnega drugačnega vzroka (omožitve) nobene penzije, znaša vzgojni donesek šest kron mesečno. Šarža umrlega očeta je za višino vzgojnega doneska brez pomena (ni merodajna). Vzgojni donesek se izplačuje dečkom do šestnajstega, deklicam pa samo do štirinajstega leta. Otrokom, ki obiskujejo učne zavode, se pa more izplačevati vzgojni donesek do konca šolskega obiskovanja in do šestnajstega življenskega leta. Če dokažejo očetu tudi po njegovi smrti težko hudodelstvo, preneha penzija za sirote.

Najvišje vsote.

Postava določa, da penzija za vdove in otroke skupaj ne sme znašati več kakor 45 K

Zemljevid prelazov Dukla, Lupkow in Uzsok.

Ruska ofenziva v Karpatih, ki je trajala od 20. marca, je na celi fronti ponehala.

Ko se je v ljutih bojih ob Veliki noči s vso silo poizkušeni prodor sovražnikov v dolini Laborcze in Ondawe ponesrečil, poskusili so Rusi obojestransko prelaza Uzsok v gozdnatih Karpatih nanovo prodreti. Toda tudi tukaj so bili v zadnjem času vsi napadi sovražnika odbiti, ki je imel velikanske izgube. Zemljevid kaže pokrajine, kjer so se vršili ti velikanski in ljuti boji, kakoršnih svetovna zgodovina dosedaj ni imela zabilježenih.

Der Dukla-, Lupkow- und Uzsokpaßabschnitt.